

Τα τελευταία 24ωρα βγήκε στο φως η πραγματική φύση του εγκλήματος στα Γλυκά Νερά: Δεν ήταν ληστεία μετά φόνου, οι δράστες δεν ήταν φτωχοί και «άγνωστοι», ούτε αλλοδαποί, που «δεν ασπάζονται τις ίδιες αξίες για τη ζωή με τον Έλληνα», όπως δήλωσε η αντεισαγγελέας του Αρείου Πάγου Άννα Ζαΐρη και όπως μας «ενημέρωναν» τα ΜΜΕ. Το θύμα δεν ήταν «λευκή, παντρεμένη και ευτυχισμένη με το σύζυγό της και το μωράκι της», όπως δήλωσε η πολιτεύτρια της ΝΔ, Λατινοπούλου, στοχοποιώντας την αριστερά και το κίνημα ότι δήθεν γι' αυτό δεν ενδιαφέρονται. **Το έγκλημα ήταν άλλη μία γυναικοκτονία, μια δολοφονία δηλαδή μιας γυναίκας** απλά και μόνο επειδή είναι γυναίκα και ο δράστης ήταν κάποιος που είχε τα κλειδιά του σπιτιού της, ήταν ο σύζυγος και ο πατέρας του παιδιού τους. Ήταν ο ορισμός του καθωσπρέπει σύμφωνα με τα μέχρι τώρα ρεπορτάζ των ΜΜΕ, «επιτυχημένος επαγγελματίας», «στοργικός πατέρας», «τρυφερός σύζυγος»..

Ο Μπάμπης Αναγνωστόπουλος ομολόγησε τελικά τη δολοφονία της συζύγου του, της 20χρονης Καρολάιν Κρουτς, επειδή -κατά δήλωσή του- τον «απείλησε» πως θα πάρει το παιδί τους και θα φύγει. Με νέα γυναίκα, η οποία προφανώς προσπάθησε να ξεφύγει από τη χρυσή φυλακή της (την οποία τόσο ξεδιάντροπα «ρομαντικοποίησαν» τα καθεστωτικά ΜΜΕ προβάλλοντας το παραμύθι του πλούσιου ευτυχισμένου νεαρού ζευγαριού με ένα μωράκι 11 μηνών), βρήκε το θάνατο από τον ίδιο της το σύζυγο, ο οποίος θεώρησε την Καρολάιν και το παιδί τους ιδιοκτησία του με δικαίωμα ζωής και θανάτου επάνω τους. **Απέχθεια και οργή προκαλούν οι προσπάθειες κάποιων ΜΜΕ ακόμα και τώρα να δώσουν ελαφρυντικά στο δράστη** χρεώνοντας ευθύνες στη δολοφονημένη Καρολάιν.

Είναι κι αυτός άραγε μία περίπτωση ενός συζύγου που μπορεί να σκοτώνει τη γυναίκα του αλλά αυτό δε σημαίνει πως είναι κακός πατέρας σύμφωνα με τις δηλώσεις του Λοβέρδου στη βουλή; Αξίζει να σημειωθεί πως ο γυναικοκτόνος έχει κάνει ήδη ενέργειες για να κρατήσει την επιμέλεια του παιδιού και σύμφωνα με το νέο νόμο Τσιάρα για την υποχρεωτική συνεπιμέλεια, μπορεί να έχει πλήρη πρόσβαση μέχρι την οριστική του καταδίκη!

Το έγκλημα στα Γλυκά Νερά δεν είναι μια μεμονωμένη περίπτωση και ο δολοφόνος δεν είναι ένα αλλόκοσμο τέρας. Η Καρολάιν είναι άλλο ένα θύμα των πατριαρχικών σχέσεων, αντιλήψεων και πρακτικών και της έμφυλης βίας που αναπαράγονται ολόένα και περισσότερο στη σύγχρονη εκμεταλλευτική κοινωνία, μαζί με την Ελένη Τοπαλούδη, τον Ζακ Κωστόπουλο, την Αγγελική Πέτρου, την Susan Eaton, το Βαγγέλη Γιακουμάκη και δεκάδες άλλα θύματα που δεν γνωρίζουμε τα ονόματά τους. **Σχέσεις, αντιλήψεις και πρακτικές οι οποίες ενισχύονται από το κράτος, την εκκλησία και το σύνολο της αστικής εξουσίας,** εξαπολύοντας μια μνημειώδη επίθεση ενάντια σε γυναίκες και ΛΟΑΤΚΙΑ και προσπαθώντας να επαναφέρουν τις «παραδοσιακές αξίες» για την «αγία ελληνική οικογένεια» και το ρόλο της γυναίκας ως αναπαραγωγική μηχανή (βλ. πρόσφατη συζήτηση για το συνέδριο για τη γονιμότητα).

Το ιδεολογικό και κοινωνικό πλαίσιο που χτίζει με πείσμα το αστικό στρατόπεδο αποτελεί και τη βάση για να μην τίθεται ένα ολόκληρο εκμεταλλευτικό και καταπιεστικό σύστημα υπό αμφισβήτηση, σύστημα που συνεχίζει και οπλίζει τα χέρια όσων βρίσκονται ή νομίζουν ότι βρίσκονται σε ισχυρές θέσεις. Τα καπιταλιστικά αδιέξοδα ως προς την άρση των διακρίσεων και των αποτελεσμάτων τους ενάντια στις

γυναίκες και τα ΛΟΑΤΚΙΑ φαίνονται ακόμη και από τα νούμερα. Ενδεικτικά για την ΕΕ, πρόσφατη έρευνα που αποκάλυψε ότι 13 εκατομμύρια γυναίκες στην ΕΕ είχαν δεχθεί σωματική βία μέσα σ' ένα χρόνο ενώ 3.700.000 έπεσαν θύματα σεξουαλικής κακοποίησης, με την Ελλάδα να κατέχει την 3η θέση, παρά τα όσα δήθεν διακηρύσσει για την ισότητα και την προστασία των γυναικών στα κράτη-μέλη της.

Τα τελευταία νομοσχέδια-οδοστρωτήρες στην Ελλάδα έρχονται να ενισχύσουν τις έμφυλες ανισότητες, τις διακρίσεις και τις εξουσιαστικές σχέσεις. Πόσο εύκολα θα μπορεί να ξεφύγει μια γυναίκα ή ένα ΛΟΑΤΚΙΑ άτομο από ένα κακοποιητικό περιβάλλον όταν είναι οικονομικά εξαρτημένο λόγω του εργασιακού μεσαίωνα που μας επιβάλλεται με τον αντεργατικό νόμο Χατζηδάκη; Πόσο εύκολο είναι για μια γυναίκα να αντιμετωπίσει την κακοποίηση και την έμφυλη βία της εργοδοσίας μπροστά στο φόβο της εκδικητικής απόλυσης και ανεργίας; Πόσο εύκολα θα φύγει μια γυναίκα από έναν κακοποιητικό γάμο όταν ο σύζυγος θα την απειλεί με την υποχρεωτική συνεπιμέλεια του Τσιάρα; Πόσες νέες γυναίκες θα εγκλωβιστούν σε κακοποιητικούς γάμους γιατί οι αμβλώσεις θα θεωρούνται εθνική προδοσία στά στην «υπογεννητικότητα»; Πόσες θα βγουν να μιλήσουν και να ζητήσουν βοήθεια σε ένα περιβάλλον που στοχοποιεί τα θύματα, βρίσκει ελαφρυντικά στο «πάθος» των θυτών και δεν προσφέρει καμία πρακτική βοήθεια με αρκετούς, δημόσιους και ασφαλείς ξενώνες φιλοξενίας; Χαρακτηριστικές ήταν οι κατάπτυστες δηλώσεις του τηλεμαϊντανού Μπαλάσκα ότι ο «δράστης ήταν βλάκας που το σκηνοθέτησε όλο αυτό, αν είχε παραδοθεί και είχε πει πως το έκανε εν βρασμώ ψυχής θα την είχε γλυτώσει με 4 χρόνια», δηλώσεις που αποτελούν πρακτικά νομικό οδηγό για επίδοξους γυναικοκτόνους!

Η μάχη για να βάλουμε τέλος στις γυναικοκτονίες και σε όλα αυτά που οπλίζουν το χέρι των δολοφόνων οφείλει να είναι πολυεπίπεδη και συνολική. Πάνω από όλα όμως, χρειάζεται **σφοδρή σύγκρουση και ανατροπή κάθε πολιτικής και ιδεολογίας που αναπαράγει τις αντιλήψεις περί ισχυρού-αδύναμου, που αντιμετωπίζει τη γυναίκα ως κατώτερη, που υπερασπίζεται και οπλίζει πάντα τον ισχυρό. Χρειάζεται πάλη για μια ζωή που οι έμφυλες διακρίσεις και η ανισότητα θα είναι παρελθόν, έξω από τα καπιταλιστικά πλαίσια.** Για μια ζωή αλλιώτικη, μια κοινωνία χωρίς καταπίεση και εκμετάλλευση!

NAP για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση, 18/6/2021